

1) Κλείω: Βαδών-νω τὴν πόρταν. Νὰ βαωθοῦν οἱ πόρ-
τες. Ἡ πόρτα σήμ-μερον ἦτον βαωμένη τδ' ἐν ἄν-νοιξεν
καθόλου. || Ἄσμ.

Ἄν-νοιξε, γέρημη καργά, μὲν εἶσαι βαωμένη,
τραούδησε τοὺς φίλους μας ὥσπου νὰ συναμένοι.

Μετοχ. = ἐγκεκλεισμένος: Ἦτιον ἔσ-σω βαωμένος τδ' ἐτδοι-
μαῖτον. Καὶ ἀμτβ. κλείομαι: Ἐβάωσεν ἡ πόρτα. Ἄν-νοῖουν
οἱ πόρτες τδαί πάλε βαών-νουν μανιδές τους. Συνών. κλείνω.

2) Ἀποκλείω: Ἀμα τδ' εἶδεν μας, ἐβάωσέν μας ἔξω. 3)
Ἀμτβ. ἐγκλείομαι κάπου στενωῶς, ἐνσφηνοῦμαι: Ἐπῆα νὰ
πατήσω νὰ ρέξω τδ' εἶδεν πέτραν ποτδεῖ τδαί ποδὰ τδ' ἐμπέην
τὸ πόδιν μου μέσα τδ' ἐβάωσεν το' ἐν ἔβκαιεν. Ἡ φοράδα
ἔβαλεν τὴν τδεφαλήν της μέσ' ἔς τὴν διχάλωσιν τοῦ δεντροῦ
το' ἐβάωσεν μέσα τδ' ἐπόφρησεν. Ἡῦρα τὸν βοῦν μου μέσα σὲ
μὴν στενοκοπκίαν βαωμένον τδαί προφισμένον.

βαδωτός ἐπίθ. Κύπρ. βαωτός Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ρ. βαδών-νω.

Κλειστός: Ἄσμ.

Βρίδ-δει τὴν πόρταν βαωτήν, βάλ-λει φωνὴν μεάλην.

βάζα ἡ, Μακεδ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βάζο κατὰ τύπ. μεγεθυντικόν.

Ἀγγεῖόν τι.

βαζάκι τό, σύνηθ. βαζάτσι πολλαχ.

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. βάζο διὰ τῆς καταλ. -άκι.

Μικρὸ βάζο, ὁ ἰδ. Συνών. βαζούλλι.

βαζάκιν τό, Πόντ. (Οἶν.)

Ἀγνώστου ἐτύμου.

Βρακοθηλειά. Συνών. *βαζιάκωσι, ζουζάκιν.

βαζάνα ἡ, Ρόδ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βαζάνιν.

Τὸ φυτὸν στρύχνος ὁ ἐδωδίμος (solanum melongena)
τῆς τάξεως τῶν στρυχνωδῶν (solanaceae). Συνών. βα-
ζαντζά, μελιτζάνα, μελιτζαντζά.

βαζανᾶτος ἐπίθ. Κύπρ. Ρόδ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βαζάνιν καὶ τῆς καταλ. -ᾶτος.

1) Ὁ ἔχων τὸ χρῶμα στρύχνου τοῦ ἐδωδίου, τῆς με-
λιτζάνας ἔνθ' ἄν.: Βαζανᾶτα σῦκα ἢ ἀπλῶς οὐσ. βαζα-
νᾶτα. Συνών. βαζάνικος, βαζανίς, μελιτζανίς.

2) Θηλ. βαζανάτη, συκὴ παράγουσα τὰ ἀνωτέρω σῦκα
Κύπρ.

βαζαντζά ἡ, Κύπρ. Μεγίστ. Ρόδ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βαζάνιν ἢ βαζάνα κατὰ εἰς -τζά ὄν.
φυτῶν. Πβ. ΠΓεννάδ. 917.

Βαζάνα, ὁ ἰδ., ἔνθ' ἄν.: Φρ. Φιάν-νει τὴν βαζαντζὰν μὲ
τὸ κατσούνιν (εἰρων. ἐπὶ τῶν κοντῶν. κατσούνιν = λεπτὴ
ράβδος, βέργα ἀγκυλοειδὴς κατὰ τὸ ἐν ἄκρον) Κύπρ.
|| Ἄσμ.

Ἐβ' ἀγαπῶ τὴ βαζαντζὰ ποῦ ρίχτει τὴ μαυράδα
ποῦ μοιάζει τὸ λεβέντη μου εἰς τὴ μελαχρινάδα
Μεγίστ.

βαζαντζάξω Κύπρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βαζάνιν.

Προσλαμβάνω χρῶμα ὁμοῖον πρὸς τὸ χρῶμα στρύχνου
τοῦ ἐδωδίου ἕνεκα ψύχους, ἀσθενείας κττ. Συνών. ἀ-
ποβαζανώνω, μελαντζάξω.

βαζάνικος ἐπίθ. Ρόδ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βαζάνιν καὶ τῆς καταλ. -ικος.

Βαζανᾶτος 1, ὁ ἰδ.: Σῦκα βαζάνικα.

βαζάνιν τό, Κύπρ. βαζάνι Ρόδ. βαζ-ζάνι Ρόδ.
Ἀγνώστου ἐτύμου.

Ὁ καρπὸς στρύχνου τοῦ ἐδωδίου. Συνών. μελι-
τζάνα.

βαζανίς ἐπίθ. Κύπρ. Οὐδ. βαζανί Λυκ. (Λιβύσσ.)
Ρόδ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βαζάνιν καὶ τῆς καταλ. -ίς.

1) Βαζανᾶτος 1, ὁ ἰδ., Κύπρ. Ρόδ. 2) Οὐδ. οὐσ.,
εἶδος γυναικείου φορέματος Λυκ. (Λιβύσσ.)

βαζανόφυτο τό, Ρόδ.

Ἐκ τῶν οὐσ. βαζάνιν καὶ φυτό.

Φυτὸν τῆς πρασιᾶς διὰ μεταφύτευσιν.

βαζζά ἡ, ἀμάρτ. βαζά Κρήτ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βάζο καὶ τῆς καταλ. -ζά.

Ποσότης ὅσην χωρεῖ τὸ βάζο.

βαζερίνη ἡ, λόγ. σύνηθ. βαζερίνα Κέρκ.

Ἐκ τοῦ Γαλλ. *vaseline*. Τὸ βαζερίνα ἐκ τοῦ Ἰταλ.
vaselina.

Φαρμακευτικὴ ἀλοιφή.

***βαζγεστανίζομαι**, βαργεστανίζομαι Εὐβ. (Ὁρ.)

Ἐκ συμφύρ. τῶν ρ. βαζγεστίζω καὶ βασανίζομαι.

Ἀπαυδῶ: Βαργεστανίστηκα, δὲν ἀντέχον πλὴς ἄλλο.

βαζγεστημάρα ἡ, ἀμάρτ. βαργεστημάρα πολλαχ.

Ἐκ τοῦ ἀμαρτ. οὐσ. βαζγεστημός καὶ τῆς καταλ.
-άρα.

Τὸ νὰ ἀποκάμνη τις, ἀπαύδησις ἰδίᾳ ψυχικῶς: Ἐχω
βαργεστημάρα. Συνών. βαζγεστισιά, βαζγέστισμα,
βαζγεστισμός.

βαζγεστίζω Θράκ. (Σαρεκκλ.) Μεγίστ. Προπ. (Πά-
νορμ.) κ.ά. βαζγιστίζω (Ἀδριανούπ.) κ.ά. βατγιστί-
ζω Θράκ. (Μάδυτ.) Λέσβ. βαζγεστίζω Θράκ. (Καλλιπ.)
Κρήτ. Μεγίστ. βαζικιστίζω Χίος βαζγιστίζω Ἰμβρ.
Σαμοθρ. βαζγεστίζω Λυκ. (Λιβύσσ.) βαγεστίζω Θράκ.
(Σαρεκκλ.) Κρήτ. βαγεστίζω Κρήτ. γεστίζω Πελοπν.
βαργεστίζω Ἀθῆν. Ἀνδρ. Νάξ. Πελοπν. (Κορινθ. Μάν.)
Σέριφ. βαργιστίζω Εὐβ. βαργεστίζω Σίφν. βαρε-
στίζω Σέριφ. Τήν. βαργιστίζω Ἡπ. βαργιστίζω Νάξ.
βαριστίζω Θήρ. βαρυσκιστίζω Χίος (Καρδάμ.) βαζ-
γεστίζω Κρήτ. Μεγίστ. βαζγιστίζω Α.Ρουμελ. (Φιλίππουπ.)
Χίος (Χαλκ.) βαγεστίζω Κρήτ. βαγεστίζω Κρήτ. βαρ-
γεστίζω Μέγαρ. βαργεστίζω Ἀθῆν. Ἀμοργ. Ἀνδρ. Νάξ.
Πάρ. Πελοπν. (Κλουτσινοχ. Κορινθ. Μάν.) Ρόδ. Στερελλ.
κ.ά. βαργεστίζω Ἀθῆν. Πάρ. Πελοπν. (Ἀρκαδ. Ἀνδρουσ.
Καλάβρυτ. Κυνουρ. Μάν.) βαργεστίζω Εὐβ. Πελοπν. (Κα-
λάβρυτ.) βαργεστίζω Σκῦρ. βαργιστίζω Χίος βαργιστίζω
Εὐβ. Ἡπ. Στερελλ. βαρυσκιστίζω Στερελλ. βαριστίζω Θήρ.
βαρυσκιστίζω Χίος (Καρδάμ.) βαρυνγιστίζω Πελοπν. (Ἀν-
δρίτσ.) Χίος γεστίζω Πελοπν. Μέσ. βαρκεστίζομαι Κύπρ.

Ἐκ τοῦ περιφραστικοῦ Τουρκ. ρ. *vaz gestmek*. Οἱ
συγκεκριμένοι τύπ. γεστίζω καὶ γεστίζω ἐγεννήθησαν
ἀφαιρεθέντος τοῦ βαρ ὥσει ἦτο λείψανον τοῦ βαρύ. Ἰδ.
ΓΧατζιδ. ΜΝΕ 1,171. Τὸ ρ τοῦ βαργεστίζω καὶ βαρ-
γεστίζω κατ' ἐπίδρασιν τοῦ συνων. βαρειέμαι. Ἰδ. ΓΧα-
τζιδ. ἐν Ἀθηνᾶ 6 (1894) 143. Τὸ βαρυσκιστίζω ἐκ παρετυμ.
πρὸς τὸ βαρύς.

1) Παραιτοῦμαί τινος, ἀπομακρύνομαί τινος Θράκ.
(Μάδυτ. Σαρεκκλ.) Κρήτ. Λυκ. (Λιβύσσ.): Ἐβαρυσκισί-
σεν πρὸς ὁ ἄνθρωπος Καρδάμ. β) Ἀφίνω, ἐγκαταλείπω τινὰ
Θράκ. (Μάδυτ. Σαρεκκλ.) Κρήτ. κ.ά.: Βαζγέτισέ με Κρήτ.
Βαγέστα τον αὐτόθ. γ) Παραβλέπω Κρήτ. 2) Ἀπο-

